

Jü-kung hory přenesl (Mao Ce-tung, 1945)

Projev soudruha Mao Ce-tunga při zakončení VII. sjezdu Komunistické strany Číny.

Náš sjezd měl úspěšný průběh. Udělali jsme tři věci. Za prvé jsme stanovili linii naší strany — směle burcovat masy, upevňovat a rozmnožovat síly lidu, pod vedením naší strany rozdrtit japonské uchvatitele, osvobodit všechen lid, vybudovat novodemokratickou Čínu. Za druhé jsme schválili nové stanovy strany. Za třetí jsme zvolili vedoucí orgán strany — ústřední výbor. Nyní je naším úkolem vést stranu k uskutečňování linie strany. Náš sjezd se koná ve znamení vítězství, ve znamení jednoty. V diskusi ke třem proneseným referátům¹ delegáti vyslovili cenné myšlenky. Mnozí soudruzi zde vystoupili se sebekritikou, vystoupili pro jednotu, a sebekritikou jsme dosáhli jednoty. Náš sjezd je vzorem jednoty, vzorem sebekritičnosti, vzorem vnitrostranické demokracie.

Mnozí soudruzi se po sjezdu vrátí na svá pracoviště, odjedou na různé fronty. Až se vrátí, budou tito soudruzi propagovat linii schválenou sjezdem a prostřednictvím všech členů strany provádět velkou vysvětlovací práci mezi masami lidu.

Až budeme propagovat tuto linii, musíme usilovat o to, aby celá strana a všechen lid byly prodchnuty vírou ve vítězství revoluce. Především je třeba, aby v ně věřila naše avantgarda, aby byla prodchnuta bojovou odhodlaností, nebála se obětí, překonávala jakékoli těžkosti v zájmu dosažení vítězství. To však ještě nestačí, je také třeba, aby si byly vědomy vítězství široké lidové masy v celé zemi, aby byly prodchnuty touhou bojovat s námi za jeho dosažení. Je třeba, aby všechen lid byl přesvědčen o tom, že Čína náleží čínskému lidu, nikoli reakční klice. Je stará čínská bajka, která se jmenuje „Jü-kung hory přenesl“, Vypráví se v ní, že za starých dob žil na severu Číny stařec, který se jmenoval Jü-kung (Jü-kung v překladu znamená „hloupý děd“) ze Severních hor. Cestu z jeho domu na jih zatarasily dvě velké hory — Tchaj-chang-šan a Wang-wušan. Jü-kung se rozhodl, že spolu se svými syny tyto hory odstraní, že je motykami rozkopá. Jiný stařec jménem Č'-sou (Č'-sou v překladu znamená „moudrý stařec“) je uviděl, rozesmál se a řekl: „Děláte hlouposti: cožpak můžete rozkopat takové dvě velké hory?“ Jü-kung odpověděl: „Zemřou-li — zůstanou moje děti, zemřou-li děti — zůstanou vnuci, a tak se budou pokolení střídat do nekonečna. Tyto hory jsou vysoké, ale zvýšit se už nemohou ; kolik skopáme, o tolik se budou zmenšovat, proč bychom je nedokázali úplně odstranit?“ Když Jü-kung takto vyvrátil chybné důvody Č'-souovy, pustil se hned do práce a den co den kopal. To dojalo boha, a ten poslal na zem dva své svaté, kteří ty hory odnesli.²

Nyní čínský lid tíží také dvě velké hory — jedna z nich se nazývá imperialismus, druhá feudalismus. Komunistická stranu Číny se již dávno rozhodla odstranit tyto hory. Musíme vytrvale uskutečňovat své rozhodnutí, musíme neustále pracovat, a tak my také dojmeme srdce boha; a tento bůh není nikdo jiný než čínský lid. A jestliže se pozvedne všechen lid, aby spolu s námi odstranil tyto hory, co z nich potom zbude?

Včera jsem v rozhovoru s dvěma Američany, kteří se chystají vrátit do USA, prohlásil, že se americká vláda snaží nás zlomit, ale že my to nepřipustíme. Jsme proti politice americké vlády, která podporuje Čankajška v jeho boji proti komunistické straně. My však budeme za prvé, rozlišovat mezi americkým lidem a vládou, za druhé, rozlišovat mezi těmi, kteří v americké vládě

určují politiku, a prostými pracovníky. Řekl jsem těmto dvěma Američanům: Vyřídíte oněm lidem ve vaší vládě, kteří určují její politiku, že se jim zakazuje přístup do našich osvobozených oblastí, neboť jejich politika podporuje Čankajška v boji proti komunistické straně, a to nás pobuřuje. Mohou přijet k nám, do osvobozených oblastí, bude-li jejich cesta spojena se zájmy války proti Japonsku, ale o tom bude třeba se domluvit. Chtějí-li však úskočně u nás slídit, kde se jim zlíbí — to nepřipustíme. Hearly se již přímo zřekl spolupráce s Komunistickou stranou Číny.³ Nač je jim tedy třeba potulovat se po našich osvobozených oblastech?

Politika americké vlády, která podporuje Čankajška v boji proti komunistické straně, svědčí o běsnění americké reakce. Avšak všechny pokusy čínské i zahraniční reakce zamezit vítězství čínského lidu jsou odsouzeny k bankrotu. Nyní v celkovém toku světových událostí je demokracie hlavním proudem, kdežto reakce, která proti ní vystupuje, není ničím jiným než pouhým „vzdoroproudem“. Tento „vzdoroproud“ reakce se nyní pokouší přemoci hlavní proud národní nezávislosti a lidové demokracie, nemůže se však nikdy sám stát hlavním proudem. Nyní tak jako předtím existují ve starém světě tři velké rozpory, o nichž již dávno hovořil J. V. Stalin: první — rozpor mezi proletariátem a buržoasií v imperialistických zemích; druhý rozpor mezi imperialistickými velmocemi; třetí — rozpor mezi koloniálními a polokoloniálními zeměmi na jedné straně a imperialistickými metropolemi na straně druhé.⁴ Tyto tři rozpory nejenže existují i nadále, ale ještě více se ve svém vývoji přiosťřily, ještě více se rozrostly. Protože tyto rozpory existují a dále se vyvíjejí, bude tento protisovětský, protikomunistický, protidemokratický „vzdoroproud“, reakční „vzdoroproud“, zdolán.

Nyní se v Číně konají dva sjezdy: VII. sjezd Kuomintangu a VII. sjezd Komunistické strany Číny. Tyto dva sjezdy mají zcela rozdílné cíle: jeden se pokouší zničit komunistickou stranu a demokratické síly Číny a uvrhnout Čínu do temnoty; druhý se snaží rozdrtit japonský imperialismus a jeho pomahače, feudální síly Číny, snaží se vybudovat novodemokratickou Čínu, dovést Čínu k světlu. Tyto dvě linie mezi sebou bojují. Jsme pevně přesvědčeni, že na podkladě linie vytyčené VII. sjezdem Komunistické strany Číny čínský lid v čele s Komunistickou stranou Číny dosáhne úplného vítězství a že kontrarevoluční linie Kuomintangu bude nevyhnutelně poražena.

POZNÁMKY

1 Jde o referáty přednesené na VII. sjezdu Komunistické strany Číny: politická zpráva, přednesená soudruhem Mao Ce-tungem, referát soudruha Ču-te o vojenských otázkách a referát soudruha Liu Šao-čchi o změně stanov strany. [←](#)

2 Báji o tom, jak Jü-kung přenesl hory, viz v knize „Lie-c“, kapitola „Otázky Tchanga“. V báji se praví: »Hory Tchaj-chang-šan a Wang-wu-šan, v obvodu měřící sedm set li, vysoké deset tisíc čch‘, stály na jih od Ti-čou a na sever od Che-jangua. Jü-kung ze Severních hor, jemuž bylo devadesát let, žil na úpatí hor. Zlobil se, že hory stojí na cestě a že po každé je třeba je obcházet, svolal svou rodinu a navrhl: „Co kdybychom, nelitujíce svých sil, zbourali tuto překážku a otevřeli přímou cestu na jih oblasti Jü-čou až ke břehu řeky Chan?“ Všichni souhlasili. Avšak jeho žena zapochybovala a řekla: „Ty se svou silou nestačíš ani na kopeček Kchuej-fu, jak si můžeš troufat na Tchaj-chang-šan a Wang-wu-šan! A co chceš počít s hlínou a kamením?“ Řekl jí na to: „Budeme hlínu a kámen odnášet do zálivu Pchuo-chaj, na sever od mělčiny.“ Potom Jü-kung a tři z jeho synů i vnukové, kteří již byli s to nosit náklady, jali se roztloukat kámen, kopat hlínu a v koších ji odnášet do zálivu Pchuo-chaj. Syn jejich sousedky, vdovy Tiang-čcheng, chlapec sotva sedmiletý, se poklusem

rozběhl jim pomáhat. Po létu přišla zima a oni stačili vykonat jen jednu cestu. Č'-sou z Che-čchů se jim vysmíval a přemlouval Jü-kunga: „Jsi ty ale hloupý! Jsi přece starý a slabý, tu horu nemůžeš zdolat. Jak se chceš zbavit hlíny a kamení?“ Jü-kung si vzdychl a odpověděl: „Tvoje hlava špatně myslí, hůře než dítě vdovy! I když zemřu — zůstanou děti, a děti budou mít vnuky, a vnuci budou mít své děti, a ti budou mít syny a vnuky. Tak do nekonečna půjde za sebou pokolení za pokolením a hory přece růst nemohou: pročpak bychom je tedy nemohli rozkopat?“ Č'-sou nevěděl, co odpovědět. Duch, vládce hor, uslyšel tento rozhovor a polekal se, že Jü-kung provede svou, a přednesl to pánu nebes. Pán nebes byl dojat houževnatostí Jü-kungovou a přikázal dvěma synům Kua-o, aby hory přenesli: jednu postavili na východě oblasti Šuo-čou, druhou — na jihu Jung-čou. Od té doby na jih od Ťi-čou až ke břehu řeky Chan nejsou žádné horské přehradý.« [←](#)

3 Hearly — reakční politik, činitel republikánské strany USA. Koncem roku 1944 byl jmenován velvyslancem USA v Číně. Podporoval protikomunistickou politiku Čankajška, a to vyvolalo rozhodný protest čínského lidu, takže byl nucen v listopadu 1945 podat demisi. Zde je míněn Hearlyův projev na tiskové konferenci ve státním departementu ve Washingtonu 2. dubna 1945, v němž otevřeně prohlásil, že USA nebudou spolupracovat s Komunistickou stranou Číny. Podrobněji viz v práci „Neslavný konec dueta Hearly— Čankajšek“ v tomto svazku. [←](#)

4 Viz X. V. Stalin O základech leninismu“, část I., „Historické kořeny leninismu“ (Spisy, sv. 6, Svoboda 1951). [←](#)